

Adam

ADAM SZOP

* 21. 9. 1955

KN II 16654

KN 16654

W 1978 roku ukończył Instytut Fotografii Artystycznej w Brnie, jest członkiem Związku Czechosłowackich Fotografików (SČF). Mieszka w Hawlerzowie, gdzie jest członkiem grupy fotografików „Kontakt”. Wystawiał już swoje fotogramy na wystawach zbiorowych m. In. w Hawlerzowie, Ostrawie, w Płowdiv (Bułgaria) i indywidualnie (Příbor 1981). Jego prace były nagradzane m. In. w Ołomuńcu (Narodowa Wystawa Fotografii Amatorskiej), w Morawskiej Trzebowej, Nowym Jiclinie.

Adam Szop nie ogranicza się do uprawiania jednego rodzaju fotografii artystycznej. W jego dorobku znajduje się i pejzaż, i portret, i aranżowane cykle narracyjne, a nawet fotografia paradokumentalna. Można by się było pogubić w tej rozmałości, gdyby nie to, że jednak owe, tak różne tematycznie fotogramy mają swój wspólny mianownik. Znaleźliśmy w nim refleksyjność i skupienie, jest w nim miejsce na zadumę i kontemplację. Kompozycje Adama Szopa są na ogół statyczne; brak w nich dramatyzmu i gwałtowności silnych emocji. Autor stara się eliminować wszelką przypadkowość w swoich pracach. Jego fotografie są zawsze przemyślane, o klarownej kompozycji i starannym doborze oświetlenia. Nie znaczy to jednak, że jest to sztuka pozbawiona emocji. Przeciwnie, fotogramy Szopa wyrażają właśnie jego uczuciowy stosunek do rzeczywistości. Nawet jeśli próbuje nowych technicznych rozwiązań, niekonwencjonalnych sposobów opracowania pozytywu, to nowinki techniczne nie przesłaniają istoty jego sztuki. Pojęcie stylu wymyka się w tym przypadku ścisłym, definicjom, zapewne za sprawą owej wielości tematycznej i formalnej. Można chyba zaryzykować nazwanie fotografii Adama Szopa najogólniej — romantyczną. Tam, gdzie autor utrwala obraz odchodzącego światła drewnianych chałup i kościółków z dokładnością dokumentalisty, i tam, gdzie stara się wyrazić ulotność ruchu, czy w krajobrazie pokazanym na różne sposoby — wszędzie nad kwestią doskonałości technicznej góruje pierwiastek emocjonalny. Bez względu na rodzaj fotografii — oświetlenie, stopnia ostrości, kompozycji — z każdego fotogramu wyłania się refleksyjna osobowość jego twórcy. W równomiernie oświetlonych fragmentach drewnianych budowli, w oglądanych pod słońce sylwetkach drzew, czy w kompozycjach figuralnych o głębokich cieniach, Szop niezmieennie wciąga widza w świat widziany jego oczami — raz o konturach ostrych, wyrazistych, to znowu rozmytych w łagodnym sfumato. Najbardziej charakterystyczne dla Adama Szopa są cykle fotografii — pejzażowe i figuralne — inscenizowane, w których artysta objaśnia swój świat, wyklada swoją prawdę o nim za pomocą poetycko-symbolicznych przypowieści.

A. M. R.

K 253/04

1.00

Reprodukcje:

„KRAJOBRAZ” (1983)

„OLGA” (1982)

„MONIKA” (1986)

► „WARIACJE” (1984)

WYDAŁ ZARZĄD GŁÓWNY
POLSKIEGO ZWIĄZKU
KULTURALNO-OŚWIATOWEGO

SEKCJA LITERACKO-
-ARTYSTYCZNA

CZESKI CIESZYN 1986

TISK, KNIŽNÍ VÝROBA, N. P.,
BRNO, ZÁVOD 3, ČESKÝ TĚŠÍN

o 380036886

KN II 16654

ZBIORY
S. ZAHRADNIKA

Dez. '02